

- dr. C... in de uiteenzetting van het medisch-technische luik van de middelen en conclusies namens de geïntimeerde;
- dhr. D... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en conclusies namens de geïntimeerde.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de buitengewone openbare terechtzitting van 13 december 2011, waarna de zaak in beraad werd gehouden en voor uitspraak werd ingeschreven op de zitting van 26 januari 2012.

VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

1. De tenlasteleggingen en oorspronkelijke vorderingen

Bij nazicht van de profielgegevens van de grootste verstrekkers van 2004 en 2005 werd vastgesteld dat dr. A..., gynaecoloog, hoog scoorde op twee nomenclatuurnummers, met name met betrekking tot echografie van het vrouwelijk bekken en microscopisch onderzoek van etter.

Naar aanleiding hiervan werd een onderzoek gestart, dat resulteerde in

- een proces-verbaal van vaststelling van 14 maart 2007, aangetekend verzonden op 27 maart 2007;
- een proces-verbaal van vaststelling van 13 april 2007, aangetekend verzonden op 25 april 2007
- en een proces-verbaal van vaststelling van 31 mei 2007, tegen ontvangstbewijs afgegeven op 5 juni 2007.

Aan dr. A... werden meerdere inbreuken ten laste gelegd.

Zij werden gegroepeerd onder vier tenlasteleggingen die betrekking hebben op (1) niet verleende verstrekkingen, (2) verstrekkingen met een hogere sleutelwaarde dan de wettelijke verleende verstrekking, (3) verstrekkingen die niet overeenstemmen met de werkelijk verleende verstrekking en (4) verstrekkingen die niet aan bepaalde reglementaire voorwaarden voldoen.

De tenlasteleggingen werden nader omschreven in de bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 15 september 2010, waarnaar hierbij volledigheidshalve wordt verwezen (cfr. blz. 3 tem 6 van de beslissing van de Kamer van eerste aanleg).

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 26 januari 2009 vraagt de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van het RIZIV dat de Kamer van eerste aanleg om overeenkomstig artikel 141, § 5 van de gecoördineerde ZIV.-wet 1994

- lastens dr. A... in principe de terugbetaling beveelt van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, namelijk het bedrag van **€ 72.150,07** en in casu vaststelt dat de betrokken zorgverlener deze som reeds eerder vrijwillig volledig geregulariseerd heeft;
- dr. A... te veroordelen tot de betaling van een administratieve geldboete
 - voor de niet uitgevoerde verstrekkingen (tenlastelegging 1):

van € 3.158,88, nl. 100 % van de waarde van de ten onrechte aangerekende prestaties;

- voor de niet-conforme verstrekkingen (tenlastelegging 2 tem 4) : van € 34.495,59, nl. 50 % van de waarde van de ten onrechte aangerekende prestaties.

Bij conclusie neergelegd ter griffie op 23 april 2009 vraagt dr. A... akte te willen nemen van de volledige en spontane terugbetaling.

Zij verzoekt verder de vordering ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren. Minstens vraagt zij te zeggen voor recht dat er, bij gebrek aan enige kwade trouw of enig bedrieglijk inzicht, geen reden toe bestaat om haar enige geldboete op te leggen. In uiterst ondergeschikte orde wordt gevraagd om de geldboete in voorkomend geval alleszins tot het minimum te willen herleiden en een sanctie met uitstel te willen uitspreken.

Ter zitting van de Kamer van eerste aanleg van 19 mei 2010 heeft de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van het RIZIV haar vordering tot het opleggen van een administratieve geldboete ingevolge verjaring herleid tot

- € 1.302,19 voor de niet uitgevoerde verstrekkingen
- € 11.464,68 voor de niet-conforme verstrekkingen.

2. De beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 15 september 2010

Bij beslissing van 15 september oordeelde de Kamer van eerste aanleg als volgt.

De door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle weerhouden inbreuken werden bewezen verklaard en de vordering, zoals gewijzigd ter zitting van 19 mei 2010 werd gegrond geacht als volgt. Aan dr. A... werd in toepassing van de bepalingen van artikel 141, § 5 van gecoördineerde ZIV-wet 1994 de hierna vermelde sanctie opgelegd :

- voor de niet uitgevoerde verstrekkingen : een geldboete van € 1.302,19 met uitstel gedurende één jaar;
- voor de niet-conform uitgevoerde verstrekkingen : een geldboete van € 11.464,68.

De beslissing van de Kamer van eerste aanleg is gesteund op volgende motieven.

De Kamer van eerste aanleg stelde in de eerste plaats vast dat er geen betwisting werd gevoerd omtrent de ten laste gelegde inbreuken en dat deze bijgevolg vaststaan.

De Kamer van eerste aanleg merkt hierbij wel op dat de visie van de beroepsvereniging van verloskundigen en gynaecologen nopens het meest efficiënte onderzoek van het vrouwelijk bekken totaal verschillend is van die van de wetgever, doch dat het niet aan de Kamer toekomt om hierover een oordeel te vellen.

De Kamer van eerste aanleg stelt dat zij bij het nemen van haar beslissing de inbreuken enkel kan toetsen aan de wettelijke bepalingen ter zake om vervolgens te oordelen in welke mate de begane overtredingen tot een sanctie moeten leiden.

In de gegeven omstandigheden werd een sanctie, zoals voormeld, passend geacht.

Deze beslissing werd ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 17 september 2010.

3. De procedure en middelen in hoger beroep

3.1. Bij verzoekschrift van 13 oktober 2010 heeft dr. A... hoger beroep aangetekend tegen de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 15 september 2010.

Zij vraagt het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 15 september 2010 gedeeltelijk te willen hervormen en met name te zeggen voor recht dat de mogelijkheid tot het opleggen van enige administratieve sanctie verjaard is.

Daartoe beroept dr. A... zich op de toepassing van artikel 141, § 7 van de gecoördineerde ZIV-wet 1994, zoals van kracht vóór 15 mei 2007 en nog steeds van kracht ingevolge de overgangsbepaling van artikel 112 van de wet van 13 december 2006, dat bepaalt dat de administratieve geldboete moet worden uitgesproken door het Comité binnen de drie jaar vanaf de dag waarop de inbreuk werd vastgesteld.

Dr. A... stelt vast dat de inbreuken vermeld in het proces-verbaal van vaststelling van 14 maart 2007 en 13 april 2007 ten tijde van de zitting van de Kamer van eerste aanleg van 19 mei 2010 ingevolge verjaring geen aanleiding meer konden geven tot een administratieve geldboete en dat de vordering om die reden is herleid door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle.

Inmiddels geldt dit volgens dr. A... ook voor de inbreuken vastgesteld bij proces-verbaal van 31 mei 2007.

Om die reden vraagt zij vast te stellen dat de sanctie uitgesproken bij beslissing van 15 september 2010 verjaard is.

3.2. Bij conclusie neergelegd ter griffie op 5 november 2010 verklaart de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle zich akkoord dat de volledige verjaring was ingetreden op 15 september 2010 voor wat de uitgesproken administratieve geldboete betreft.

Zij wenst zich om die reden te gedragen naar de wijsheid van de Kamer van beroep.

4. Beoordeling

4.1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig ingesteld.
Het is ontvankelijk.

4.2. De gegrondheid van het hoger beroep.

Het hoger beroep is beperkt tot de administratieve geldboete die aan dr. A... is opgelegd.

4.2.1. De administratieve geldboete werd, volgens de bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 15 september 2010, opgelegd op basis van artikel 141, § 5 van de gecoördineerde ZIV-wet 1994 zoals van toepassing ten tijde van de feiten.

Bedoeld wordt artikel 141, § 5 van ZIV-wet 1994, zoals ingevoegd bij Programmawet (II) van 24 december 2002 (B.S. 31 december 2002). In dit artikel werd bepaald welke geldboete er door het Comité kon worden uitgesproken. De termijn waarbinnen deze boete uit te spreken was, was bepaald in artikel 141, § 7 van dezelfde wet, zoals ingevoegd bij dezelfde Programmawet.

Weliswaar werden de paragrafen 2, 3, 5, 6 en 7 van artikel 141 van de Z.I.V.-Wet, ingevoegd bij de voormelde programmawet inmiddels opgeheven bij Wet van 13 december 2006, doch zij blijven gelden als overgangsmaatregel.

Artikel 112, § 1 van de Wet 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende de gezondheid (zoals vervangen door artikel 261 van de Wet houdende diverse bepalingen (I), B.S. 28 december 2006 - ed.3)) bepaalt met name :

“De inbreuken op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, die tot de bevoegdheid van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle behoren, krachtens artikel 139, 2° en 3°, die gepleegd werden vóór de datum van inwerkingtreding van Titel II, Hoofdstuk 13, worden, wat betreft de verjaring, de administratieve geldboete en de terugbetaling, geregeld volgens de bepalingen van de artikelen 73 en 141, §§ 2, 3, 5, 6 en 7, eerste tot vijfde lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 zoals die van kracht waren tot die datum”.

De bedoelde datum van inwerkingtreding is 15 mei 2007 (cfr. K.B. 11 mei 2007, B.S. 1 juni 2007).

De inbreuken die aan dr. A... ten laste zijn gelegd, zijn gepleegd in 2005 en 2006.

Bijgevolg is het opleggen van een administratieve geldboete in deze zaak onderworpen aan de bepalingen van (oud) artikel 141, § 5 en § 7 van de Z.I.V.-wet 1994 zoals ingevoegd bij Programmawet (II) van 24 december 2002 (B.S. 31 december 2002).

4.2.2. Binnen het voormelde wettelijk kader dient de Kamer van Beroep vast te stellen dat ter zake geen administratieve geldboete meer kon worden opgelegd.

In het toepasselijke (oud) artikel 141, § 7, eerste lid van de Z.I.V.-wet 1994 werd immers een termijn van drie jaar opgelegd, waarbinnen deze boete moet worden uitgesproken.

Deze termijn wordt krachtens de voormelde bepaling gerekend vanaf de dag waarop de inbreuk werd vastgesteld.

Aangezien alle ten laste gelegde inbreuken uiterlijk bij proces-verbaal van 31 mei 2007, ter kennis gebracht op 5 juni 2007, zijn vastgesteld, dient te worden besloten dat de termijn van drie jaar voor het opleggen van een administratieve geldboete verstreken was, alvorens de Kamer van eerste aanleg zich hierover heeft uitgesproken bij beslissing van 15 september 2010.

Bijgevolg kon er ter zake geen administratieve geldboete meer worden opgelegd.

De beslissing van de Kamer van eerste aanleg dient in overeenstemmende zin te worden hervormd.

Het hoger beroep van dr. A... is gegrond.

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Hervormt de eindbeslissing van de Kamer van eerste aanleg van 15 september 2010 in zoverre aan dr. A... een geldboete werd opgelegd.

Opnieuw wijzend.

Zegt voor recht dat de termijn voor het opleggen van een administratieve geldboete verstreken is.

Legt de kosten van het geding ten laste van de geïntimeerde doch begroot deze niet bij gebrek aan een omstandige opgave.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 26 januari 2012 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke DEMEDTS , raadsheer in het Arbeidshof te Gent, Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE
DEMEDTS

Marijke

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke DEMEDTS, magistraat-Voorzitter, en dokters André TIELENS en J BOYDENS, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede de dokters J.L. DESBUQUOIT en D. SCHEVENEELS, vertegenwoordigers van de respresentatieve organisaties van het geneesherenkorps; de leden-geneesheren hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer M. VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.